

Stopiče končno dočakale športno dvorano

Po mnogih letih obljub in prelaganj je v Stopičah končno zrasla sodobna športna dvorana, ki je v ponos kraju in okoliškim vasem. Dan otvoritve, 30. 9. 2011 je bil prav poseben dan, ki bo vsem sodelujočim za vedno ostal v spominu. Po 111. letih delovanja je OŠ Stopiče končno pridobila osnovni zakonski pogoj za izvajanje pouka športne vzgoje.

Projekt je bil vreden 4,2 milijona evrov, zaradi protipožarnih predpisov dvorana lahko sprejme do 750 ljudi (ob postavitvi stolov na parketu v primeru prireditve) in ob tekmah

200 ljudi na tribuni. Do 16. ure je dvorana namenjena potrebam šole in vrtca, ostale termine pa uporabljajo ženski rokometni klub in ostali koristniki.

»Sanje so postale resničnost«, je ob otvoritvi izjavil predsednik KS Stopiče **Alojz Golob**. Kaj nova pridobitev pomeni ostalim, pa preberimo iz naslednjih prispevkov.

Množica navdušeno spremlja zanimiv program. Foto: Manca Srebrnjak

Predsednik Ženskega rokometnega kluba Krka g. Franci Bačar nam je na zastavljena vprašanja odgovoril takole:

Kaj pomeni športna dvorana v Stopičah za ženski rokometni klub Krka?

Ženski rokometni klub Krka ima v ŠD Stopiče svoj dom. Stopiče so rojstni kraj novomeškega ženskega rokometnega in njegova bodočnost. Stopiške rokometnice so bile prve športnice, ki so ime Stopiče vpisale na slovenski športni zemljevid. Danes imamo v Stopičah odlične pogoje za delo: treniramo, igramo tekme in izvajamo vse upravne tehnične in druge klubske dejavnosti. Na Stopiče smo ponosni in naredili bomo vse, da bomo Stopičam v ponos.

Kolikokrat na teden imajo selekcije rokometnega kluba treninge?

V Stopičah treniramo pet dni tedensko. Vsak dan imamo v dvorani tri termine.

Koliko selekcij trenira v Stopičah?

Tu trenirajo vse klubske selekcije (6), na šoli pa poteka tudi mini program rokometnega.

Kdaj in za katere selekcije so tekme v dvorani?

V ŠD Stopiče tekmujejo vse ekipe ŽRK Krka. Tekme so ob sobotah. Kadar poteka samo ena tekma, se ta prične ob 18. uri, če sta dve, pa igramo ob 16. in 18.

uri. Če je tekem še več, začnemo še prej. Gledalci so lepo povabljeni na vse naše prireditve.

Katere znane ekipe so že gostovale v dvorani?

V Stopičah bodo gostovale vse ekipe, ki igrajo v državnem prvenstvu. Nastopile so že: Olimpija, Velenje, Burja. V mlajših kategorijah tudi Krim, članice Krime pa pridejo v aprilu ali maju. V počastitev praznika Mestne občine NM pripravljamo mednarodni turnir.

V klubu igra petnajst deklet iz Podgorja, še deset jih želimo vključiti naslednjo sezono.

Telovadba v superlativih

Splošno znano je, da športna vzgoja večini učencev predstavlja enega izmed najbolj priljubljenih šolskih predmetov. Na naši šoli pa do nedavnega ni bilo čisto tako. Dolga leta smo izvajali ure športne vzgoje in vse aktivnosti v zvezi s tem v precej majhnih prostorih, mnogokrat pa smo se tudi v največjem mrazu razgibavali zunaj. A v veselje nas vseh, tako učen-

cev kot učiteljev, so se stvari drastično spremenile na bolje. Jeseni, natančneje 30. septembra, smo dobili novo sodobno športno dvorano. Le česa več bi si še lahko želeli? Tako so postale ure športne vzgoje tudi za nas največji užitek.

Pri novinarskem krožku smo zbrali nekaj mnenj učiteljev športne vzgoje in učencev o naši pridobitvi.

Ravnateljica mag. Mateja Andrejčič: »Največji dosežek za OŠ Stopiče v letu 2011 je zagotovo izgradnja nove športne dvorane. Šola je pridobila z zakonom predpisane prostorske pogoje za izvajanje programa devetletne osnovne šole. Da je bila izgradnja upravičena in potrebna, dokazuje uporaba dvorane v popoldanskem času za treninge ŽRK in rekreacijo društev ter krajanov vseh treh KS. Zagotovo na razvoj in uresničevanje vizije šole vpliva tudi dobro sodelovanje šole s krajem.«

Učenci 3. in 4. razreda: »Z novo telovadnico smo zelo zadovoljni, saj imamo sedaj ure športne vzgoje v dvorani in ne več zunaj na mrazu. Za gibanje imamo zelo veliko prostora, udeležujemo se lahko veliko različnih športnih dejavnosti, predvsem zanimivo pa je plezanje po plezalni steni.«

Breda Zajc, prof. športne vzgoje: »Neprecenljiva pridobitev za učence, velika obveza za učitelje. Verjetno si nihče izmed tistih, ki so vsa ta leta imeli telovadnico, ne zna predstavljati, kaj je nam pomenil prvi korak skozi nova vrata. Z novo pridobitvijo odpade neprestano razmišljanje, kje bomo delali, kaj bomo lahko naredili, kakšno bo vreme, kakšen program si naj zastavimo... Zdaj si bomo lahko postavili konkretne cilje in jih tudi uresničili.«

Učenci 8. in 9. razreda: »Nova športna dvorana nam daje vse možnosti za izvajanje pravih športnih aktivnosti in sedaj vsi radi telovadimo. S svojo prostornostjo, tribunami, raznorodnimi rekviziti in super garderobami na vse nas vpliva zelo pozitivno. V telovadnici imamo večje možnosti za gibanje, sodobno opremo za izvajanje vseh vrst športa, in tako za nas telovadba ni več nujno mučenje, temveč nam je v užitek in zavedamo se, da tudi nujna za razvoj telesa in ohranjanje zdravja. Všeč so nam tudi koši in goli.«

Učenci 6. in 7. razreda: »Nad novo telovadnico smo zelo navdušeni, predvsem zato, ker imamo sedaj boljše in bolj zanimivo telovadbo z obilico dobrih rekvizitov, veliko več možnosti imamo za treninge in priprave na športna tekmovanja. Za vsakega se najde nekaj, kar ga veseli in v tem resnično uživa.«

Romana Tomšič, prof. športne vzgoje: »Telovadnica ... športna dvorana ... sanje, želje prenekatere generacije otrok na naši šoli. Leta in leta je bila športna vzgoja dokaj okrnjena za nekatere vsebine, na trenutke tudi monotona in predvidljiva, predvsem v deževnih in hladnih dnevih, ko ni bilo možno vaditi na zunanjih igriščih. Učenci so to sprejemali kar nekako samoumevno, potrpežljivo. Potrebno je bilo veliko iznajdljivosti in prilagajanja s strani učiteljev in učencev. No, pa dovolj o minulih letih. Zdaj jo imamo – veliko, toplo, svetlo ... najlepšo, saj je naša. Počasi se navajamo nanjo in zelo uživamo. Upam, da jo bodo tako učenci kot zaposleni zadovoljno uporabljali.«

Hrušica

O vasi Hrušica sem prvič slišala pred več kot 45 leti in, ko sem nekoč prijateljico Kristino Klemenčič peljala domov, sem vas tudi prvič videla. Od takrat je minilo že mnogo let, Kristina in jaz sva iz mladih let zajadrali v srednja, Hrušica pa je še vedno majhna, prijazna vas pod Gorjanci, z ličnimi hišami in urejeno okolico, z značilnim podeželskim utripom. Ne dolgo tega sem se zopet oglašila pri Kristini. Njen mož Albin je komaj čakal, da je lahko odšel po opravilih v vinograd, ki mu ne pomeni obveznosti, ampak sprostitve in hobi. Medve pa sva v prijetno topli kuhinji, ki jo ogreva štedilnik na drva, ob dišeči kavici začeli razpredati o Hrušici danes in nekoč. Kristina se je spomnila pripovedi njene stare mame, da so na Poganškem nekoč imeli veliko vinogradov in svojo pristavo z grajsko zidnico grofje Longer iz Pogancev. To zidnico so krajanom posojali pri izvedbah njihovih različnih kulturnih prireditev, uslugo pa so seveda morali odplačati z dnino. Poleg Longerjev je imel velik del

Hrušica danes.

Foto: Mario Murko

Poganškega v lasti tudi veleposestnik Kraut iz Grabna. Obe posesti sta bili v tistih časih za vaščane edini vir zaslužka, saj so tam delali kot dninarji in tako nekaj malega zaslužili.

Seveda sem bila radovedna, kaj zanimivega mi bodo o Hrušici povedali tudi drugi. Z menoj se je pogovarjal **Jakob Šafar**, ki vse

in vsakogar pozna, osnovnošolec **Matej Omerzu** pa je o Hrušici poslal prispevek.

■ Vera Splichal

Jakob Šafar: »Vas Hrušica obstaja že od 16. stoletja. V vasi imamo cerkev, ki je posvečena sv. Jakobu. V kroniki naše župnije je zapisano, da je mali zvon, ki je iz bron in tehta 50 kg, v zvoniku že od l. 1652. Krajanje se ukvarjajo s poljedelstvom, sadjarstvom in vinogradništvom, v preteklosti pa se je pet vaščanov ukvarjalo tudi s čebelarstvom. V vasi so nekoč bili tudi tesarji, sodarji in krovci, ki so bili znani daleč naokrog po izdelovanju slamatih streh. Pod vasjo na južni strani teče potok KLamfer, ob katerem so nekoč mleli trije mlini: Brulčev, Murnov in Šafarjev. Spomnim se pripovedovanja, da se je neke noči l. 1937 na Gorjancih utrgal oblak, potok je pobesnel in naredil mlinom in okolici ogromno škode. V vasi so znani priimki Brulc, Kastrevc in Klemenčič, ki se pojavljajo že mnogo rodov.«

Lepo obnovljen Brulčev mlin v Hrušici.

Foto: Mario Murko

In kaj je o Hrušici napisal osnovnošolec Matej Omerzu?

»Hrušica je majhna vas, ki leži pod Gorjanci. Je zelo stara. Ljudje govorijo, da že več kot 100 let. V vasi je kar veliko vinogradov in več kot 100 hiš.

Pred vojno je bilo okoli 30 hiš, ki so bile v večini zidane iz kamna, druge pa iz lesa. Med vojno so požgali cerkev, veliko kozolcev in večino hiš.

V starih časih je bilo veliko otrok. Ti so pomagali pri delu. Dekleta so šivale, pletle peharje, delale vence in podobno. Fantje so izdelovali lesene grablje in drugo orodje. Vsi so veliko delali na polju. Hrana je bila skromna. Meso so jedli le za velike praznike. Pili so sokove iz jabolk in hrušk. Vsaka hiša je imela tudi krave, prašiče in kokoši. Redki so imeli tudi konje. Vodo za pranje perila, kuhanje in pitje so uporabljali iz raznih izvirov, dokler leta 1956 niso zgradili zajetja, ki je služilo tudi za napajanje živali. Kasneje so ga uporabljali le za napajanje.

Pri hišah so mlatili pšenico, ličkali koruzo in potem so to nosili v mlina ob Klamferju. Mlina sta delovala zelo dolgo, tudi med vojno.

Ljudje so dolgo časa hodili peš ali se vozili s kočijami. Otroci so se najprej šolali v Gabrju, nato pa v Stopičah, kakor danes. V vasi je bilo tudi veliko bolnišni, največ ošpic in jetike. Za bolnike je bilo slabo poskrbljeno.

Mladi so se zabavali z igranjem harmonike in orglic, saj drugega niso imeli.

V Hrušici je danes kar nekaj manjših kmetij in še kakšna večja, ker velika večina prebivalcev hodi v službo.

Še nekaj zanimivosti:

- Pred vojno sta bili v vasi le 2 kolesi.
- Leta 1960 so v vasi dobili prvi traktor.
- Leta 1965 so se v vas pripeljali s prvim avtomobilom.
- Po vojni so našli veliko pištol in min.
- V gozdu nekje v Hrušici sta vidni dve jami odvrženih bomb. Nihče ne ve zakaj so jih odvrgli. Nekateri govorijo, da je bil v letalu pretežak tovor, spet drugi pravijo, da so Nemci hoteli ubiti partizane, ker so se tu skrivali.«

Foto: Manca Srebrnjak

Spoštovane krajanke in krajani!

Zopet je leto naokrog, prišel je čas dobrih želja in upanj na bolje. Leto 2011 je bilo za našo krajevno skupnost zelo uspešno, saj smo dobili težko pričakovano športno dvorano, slavili pa smo tudi nekaj majhnih zmag po posameznih vaseh. V prihajajočem letu 2012 vsem želimo predvsem zdravja in miru, z upanjem, da bodo kmalu nastopili boljši časi za prav vse in da bo nasmeh stalnica na vseh obrazih dobrih ljudi.

■ Uredništvo glasila
in v imenu sveta KS Stopiče Alojz Golob

Kaj je bilo narejenega po vaseh v letu 2011?

- Izgradnja Športne dvorane v Stopičah
- Rekonstrukcija ceste od pokopališča do Verduna
- Ureditev meteorne vode v Stopičah
- Rekonstrukcija vodovoda ob športni dvorani
- Ureditev kanalizacijskega sistema ob športni dvorani
- Popravilo dotrajane kamnite škarpe pri pokopališču v Šentjoštu
- Popravilo in razširitev poti v Brezovici
- Položitev vodnih prepustov na poljski poti na Dolnji Težki Vodi
- Postavitev treh svetilk javne razsvetljave na Dolnji Težki Vodi
- Preplastitev ceste Stopiče – Plemberk
- Pomoč športnemu društvu pri izgradnji nogometnega igrišča v Stopičah
- Nabava ograje za igrišče v Pangrč Grmu
- Nakup novih žlebov pri mrliški vežici v Stopičah (stari so bili ukradeni)

Kaj načrtujemo v letu 2012?

- Rekonstrukcijo vodovoda Stopiče-Mali Orehek in v kolikor bo dovolj sredstev, tudi v Šentjoštu
- Izgradili kanalizacijo Verdun – Šentjošt
- Pričeti z deli za obvoz v Malem Orehku
- Pričeti z rekonstrukcijo vodovoda Težka Voda
- Pričeti s pridobivanjem projektne dokumentacije za kanalizacijo: Hrib, Hrušica, Pangrč Grm, Orehek in Brezovica
- Urediti križišče v Črmošnjicah
- Dokončati javno razsvetlavo v Stopičah
- Preplastili cesto iz Stopič proti Verdunu
- Urediti rekreacijski prostor Hrib

■ V imenu sveta KS Stopiče Alojz Golob

Marjana Papež z Gornje Težke Vode, zaposlena kot specialna pedagoginja v vrtcu Pedenjped v Novem mestu, v prostem času najraje fotografira. Imela je že vrsto razstav, njen najljubši motiv pa so otroci. Mar ni tale »Deklica z mokrimi lasmi« enkratna?